

บทที่ 4

ผลการศึกษาและการอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ผลกระทบจากการปรับตัวด้านอาชีพของผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน” เก็บรวบรวมข้อมูลจากการตอบแบบสอบถามของผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน ที่อยู่ในอำเภอบางปลาม้า จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 120 คน โดยสุ่มตัวอย่างจากทั้งสามกลุ่ม คือ 1. ผู้รับจ้างซ่อมแหวน เพียงอย่างเดียว ไม่ได้รับจ้างผลิตสินค้าอย่างอื่น 2. กลุ่มผู้รับจ้างซ่อมแหวนควบคู่ไปกับการรับจ้างผลิตสินค้าอย่างอื่น 3. กลุ่มผู้รับจ้างซ่อมแหวนนอกเหนือจากการทำงานปกติ เช่น ทำนา ทำสวน จำนวน 60 ตัวอย่าง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่วันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 3 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2550

การนำเสนอผลการศึกษานี้ แบ่งออกเป็น 5 ส่วน โดยนำเสนอในรูปแบบการพรรณนาประกอบตาราง พร้อมทั้งอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การศึกษา ดังนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านบุคคลของผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน

ส่วนที่ 2 สภาพการทำงานและการปรับตัวด้านอาชีพ

ส่วนที่ 3 ผลกระทบจากการปรับตัวด้านอาชีพ

ส่วนที่ 4 การเปรียบเทียบปัจจัยด้านบุคคลกับการปรับตัวด้านอาชีพ ผลกระทบจากการปรับตัวด้านต่าง ๆ และการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านอาชีพกับผลกระทบจากการปรับตัวด้านต่าง ๆ

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษา

สำหรับรายละเอียดของผลการศึกษาที่ได้ในแต่ละส่วน ปรากฏดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ปัจจัยด้านบุคคลของผู้รับงานไปทำที่บ้าน

กิจการแหวน

ตารางที่ 4.1

เพศของกลุ่มตัวอย่าง

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง	52	86.7
ชาย	8	13.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 86.7 และเป็นเพศชาย ร้อยละ 13.3

ตารางที่ 4.2

อายุของกลุ่มตัวอย่าง

อายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 36	16	26.7
36-45	24	40.0
46-55	10	16.7
ตั้งแต่ 56 ปีขึ้นไป	10	16.7
รวม	60	100.0

อายุเฉลี่ย เท่ากับ 42.97 ปี อายุต่ำสุด 25 ปี สูงสุด 74 ปี

จากตารางที่ 4.2 กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 36-45 ปี ร้อยละ 40.0 รองลงมา มีอายุ ต่ำกว่า 36 ปี ร้อยละ 26.7 ผู้ที่มีอายุต่ำสุด 25 ปี และสูงสุด 74 ปี อายุเฉลี่ย คือ 42.97 ปี

ตารางที่ 4.3
รายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่าง

รายได้(บาท)/ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า1,001 บาท	9	15.0
1,001-2,000 บาท	36	60.0
2,001-3,000 บาท	12	20.0
มากกว่า 3,000 บาท	3	5.0
รวม	60	100.0

รายได้เฉลี่ย 1973.33 บาท/เดือน รายได้ต่ำสุด 600 บาท/เดือน รายได้สูงสุด 12,000 บาท/เดือน

จากตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ 1,001-2,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 60.0 รองลงมา มีรายได้ 2,001-3,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 20.0 รายได้ต่ำสุด 600 บาทต่อเดือน รายได้สูงสุด 12,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ย 1973.33 บาทต่อเดือน

ตารางที่ 4.4
การศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าประถมศึกษา	2	3.3
ประถมศึกษา	53	88.7
มัธยมศึกษาตอนต้น	4	6.7
มัธยมศึกษาตอนปลาย	1	1.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 88.3 รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 6.7 และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4.5
สถานภาพครอบครัวของผู้ให้ข้อมูล

สถานภาพครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
โสด	14	23.3
สมรส	38	63.3
หย่า	1	1.7
หม้าย	7	11.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 63.0 ที่ให้ข้อมูล มีสถานภาพสมรสแล้ว รองลงมา มีสถานภาพโสด ร้อยละ 23.3 และมีสถานภาพหย่า ร้อยละ 1.7

ตารางที่ 4.6
จำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1-2 คน	11	18.3
3-4 คน	38	63.3
มากกว่า 4 คน	11	18.3
รวม	60	100.0

จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 3.48 คน จำนวนต่ำสุด 1 คน จำนวนสูงสุด 7 คน

จากตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3-4 คน ร้อยละ 63.3 จำนวนสมาชิกในครอบครัวต่ำสุด 1 คน สูงสุด 7 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 3.48 คน

ตารางที่ 4.6.1
จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศชาย

สมาชิกเพศชาย	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีสมาชิก	8	13.3
1	20	33.3
2	20	33.3
3	11	18.3
5	1	1.7
รวม	60	100.0

จำนวนเพศชายเฉลี่ยในครอบครัว 1.88 คน จำนวนต่ำสุด 1 คน จำนวนสูงสุด 5 คน

จากตารางที่ 4.6.1 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวซึ่งเป็นเพศชาย 1-2 คน มีร้อยละ 33.3 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศชาย 3 คน ร้อยละ 18.3 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศชาย ต่ำสุด 1 คน และสูงสุด 5 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศชาย เฉลี่ย คือ 1.88 คน

ตารางที่ 4.6.2
จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศหญิง

สมาชิกเพศหญิง	จำนวน	ร้อยละ
1	23	38.3
2	22	36.7
3	15	25.0
รวม	60	100.0

จำนวนเพศหญิงเฉลี่ยในครอบครัว 1.87 จำนวนต่ำสุด 1 คน จำนวนสูงสุด 3 คน

จากตารางที่ 4.6.2 กลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศหญิง 1 คน ร้อยละ 38.3 รองลงมา มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศหญิง 2 คน ร้อยละ 36.7 มีจำนวน

สมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศหญิงต่ำสุด 1 คน และสูงสุด 3 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่เป็นเพศหญิง เฉลี่ย 1.87 คน

ตารางที่ 4.7
จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่รับงานไปทำที่บ้าน
กิจการเหอวน

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน	ร้อยละ
1	45	75.0
2	9	15.0
3	5	8.3
4	0	0.0
5	0	0.0
6	1	1.7
รวม	60	100.0

จำนวนสมาชิกเฉลี่ย 1.40 ต่ำสุด 1 คน สูงสุด 6 คน

จากตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 75.0 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่รับงานไปทำที่บ้านกิจการเหอวนเพียง 1 คน รองลงมาจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่รับงานไปทำที่บ้านกิจการเหอวน ร้อยละ 15.0 และจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่รับงานไปทำที่บ้านกิจการเหอวนต่ำสุด 1 คน และสูงสุด 6 คน จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่รับงานไปทำที่บ้านกิจการเหอวนเฉลี่ย คือ 1.40 คน

ตารางที่ 4.8
ระยะเวลาที่รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน

ระยะเวลาที่รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน	จำนวน	ร้อยละ
1-2 ปี	11	18.3
2-3 ปี	5	8.3
3-4 ปี	4	6.7
4-5 ปี	11	18.3
5 ปีขึ้นไป	29	48.3
รวม	60	100.0

ระยะเวลาเฉลี่ย 6 ปี ระยะเวลาต่ำสุด 1 ปี ระยะเวลาสูงสุด 17 ปี

จากตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.3 มีระยะเวลาที่รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน 5 ปีขึ้นไป รองลงมามีระยะเวลาที่รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน 1-2 ปี ร้อยละ 18.3 และมีระยะเวลาที่รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวนต่ำสุด 1 ปี และสูงสุด 17 ปี ระยะเวลาโดยเฉลี่ย 6 ปี

ตารางที่ 4.9
กลุ่มที่สังกัดในปัจจุบัน

กลุ่มในปัจจุบันที่สังกัดอยู่	จำนวน	ร้อยละ
ผู้รับจ้างซ่อมแหวนเพียงอย่างเดียว	25	41.7
ผู้รับจ้างซ่อมแหวนควบคู่ไปกับการรับจ้างผลิตสินค้าอย่างอื่น	20	33.3
ผู้รับจ้างซ่อมแหวนนอกเหนือจากการทำงานปกติ	15	25.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.7 สังกัดอยู่ในกลุ่มผู้รับจ้างซ่อมแหวนเพียงอย่างเดียว รองลงมาร้อยละ 33.3 สังกัดอยู่ในกลุ่มผู้รับจ้างซ่อมแหวนควบคู่ไปกับการรับจ้าง

ผลิตสินค้าอย่างอื่น ส่วนผู้ที่สังกัดอยู่ในกลุ่มผู้รับจ้างซ่อมแหวนนอกเหนือจากการทำงานปกติมี ร้อยละ 25.0

ตารางที่ 4.10
ระยะเวลาที่สังกัดกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง

ระยะเวลาในกลุ่มปัจจุบันที่สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
1-2 ปี	11	18.3
2-3 ปี	5	8.3
3-4 ปี	4	6.7
4-5 ปี	11	18.3
5 ปีขึ้นไป	29	48.3
รวม	60	100.0

ระยะเวลาเฉลี่ย 6 ปี ระยะเวลาต่ำสุด 1 ปี ระยะเวลาสูงสุด 17 ปี

จากตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 48.3 มีระยะเวลาที่สังกัดกลุ่ม 5 ปีขึ้นไป รองลงมาร้อยละ 18.3 มีระยะเวลาที่สังกัดกลุ่ม 1-2 ปี และมีระยะเวลาที่สังกัดกลุ่มต่ำสุด 1 ปี และ สูงสุด 17 ปี มีระยะเวลาที่สังกัดกลุ่มโดยเฉลี่ย 6 ปี

ตารางที่ 4.11
เหตุผลการสังกัดกลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการทำงานอยู่ที่บ้านและได้ดูแลครอบครัว	27	45.0
ต้องการหารายได้เพื่อช่วยเหลือครอบครัว	20	34.0
ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	13	21.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.11 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 45.0 มีเหตุผลส่วนใหญ่ที่สังกัดกลุ่มเพราะต้องการทำงานอยู่ที่บ้านและได้ดูแลครอบครัว รองลงมาร้อยละ 34.0 ต้องการหารายได้เพื่อช่วยเหลือครอบครัว และร้อยละ 21.0 ต้องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

ตารางที่ 4.12

ประสบการณ์การย้ายกลุ่มที่สังกัดของกลุ่มตัวอย่าง

ประสบการณ์การย้ายกลุ่มที่สังกัด	จำนวน	ร้อยละ
เคยย้ายกลุ่ม	0	0.0
ไม่เคยย้ายกลุ่ม (เหตุผล มีความสะดวกในการทำงาน สามารถรักษาระดับของรายได้ให้มีความสม่ำเสมอ ได้รับค่าจ้างครบตามที่ตกลงและตรงเวลา)	60	100.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.12 กลุ่มตัวอย่างทุกคนที่ตอบแบบสอบถามให้คำตอบเหมือนกันทุกคนว่าไม่เคยย้ายกลุ่มมาก่อน โดยให้เหตุผลว่า ที่ไม่ย้ายกลุ่มที่สังกัดเพราะมีความสะดวกในการทำงาน ร้อยละ 40.5 รองลงมาสามารถรักษาระดับของรายได้ให้มีความสม่ำเสมอ ร้อยละ 36.5 และได้รับค่าจ้างครบตามที่ตกลงและตรงเวลา ร้อยละ 23.0

ตารางที่ 4.13

ความต้องการย้ายกลุ่มที่สังกัด

ความต้องการ	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการย้ายกลุ่มที่สังกัด	0	0.0
ไม่ต้องการย้ายกลุ่มที่สังกัด (เหตุผล มีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ที่สังกัดอยู่ในสังกัดเดียวกัน กลุ่มที่สังกัดมีอำนาจในการเจรจาต่อรองอย่างเข้มแข็งกับตัวแทน เป็นต้น)	60	100.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.13 กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดไม่ต้องการย้ายกลุ่มที่สังกัด เหตุผลส่วนใหญ่ที่ไม่ต้องการย้ายกลุ่มเพราะมีความสัมพันธ์อันดีกับผู้ที่สังกัดอยู่ในกลุ่มเดียวกันร้อยละ 38.7 รองลงมาร้อยละ 34.4 กลุ่มที่สังกัดมีอำนาจในการเจรจาต่อรองอย่างเข้มแข็งกับตัวแทน และร้อยละ 26.9 ไม่ต้องการเปลี่ยนแปลงสภาพการทำงาน

ส่วนที่ 2 สภาพการทำงานและการปรับตัว

ตารางที่ 4.14

จำนวนวันที่ทำงาน/สัปดาห์

จำนวนวันที่ทำงาน/สัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
1	1	1.7
2	0	0.0
3	3	5.0
4	2	3.3
5	2	3.3
6	1	1.7
7	51	85.0
รวม	60	100.0

จำนวนวันที่ทำงาน/สัปดาห์เฉลี่ย 6.51 วัน จำนวนวันที่ต่ำสุด 1 วัน จำนวนวันที่สูงสุด 7 วัน

จากตารางที่ 4.14 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีจำนวนวันที่ทำงาน 7 วันต่อสัปดาห์หรือร้อยละ 83.3 รองลงมาจำนวนวันที่ทำงาน 4 และ 5 วันต่อสัปดาห์ ร้อยละ 3.3 จำนวนวันที่ทำงานต่ำสุด 1 วันต่อสัปดาห์ และสูงสุด 7 วันต่อสัปดาห์ จำนวนวันที่ทำงานโดยเฉลี่ย 6.51 วันต่อสัปดาห์

ตารางที่ 4.15
เวลาเริ่มทำงานปกติ

เวลาเริ่มทำงานปกติ	จำนวน	ร้อยละ
ก่อน 6 โมงเช้า	6	10.0
6.01 น.-8.00 น.	19	31.7
8.01 น.-10.00 น.	16	26.7
10.01 น.-12.00 น.	7	11.7
12.01 น.-14.00 น.	5	8.3
14.01 น.-18.00 น.	7	11.7
รวม	60	100.0

เวลาเริ่มทำงานปกติโดยเฉลี่ย 9.58 นาฬิกา เวลาเริ่มทำงานเร็วสุด 01.00 นาฬิกา

เวลาเริ่มทำงานช้าสุด 18.00 นาฬิกา

จากตารางที่ 4.15 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 31.7 เริ่มทำงานปกติเวลา 6.01-8.00 นาฬิกา รองลงมาเริ่มทำงานปกติ 8.01-10.00 นาฬิกา ร้อยละ 26.7 ผู้ที่เริ่มทำงานปกติเร็วที่สุด 01.00 นาฬิกา และเริ่มทำงานปกติช้าที่สุด 18.00 นาฬิกา เริ่มทำงานปกติโดยเฉลี่ย คือ 9.58 นาฬิกา

ตารางที่ 4.16
เวลาสิ้นสุดการทำงานปกติ

เวลาสิ้นสุดการทำงานปกติ	จำนวน	ร้อยละ
14.00 น.-16.00 น.	6	10.0
16.01 น.-18.00 น.	14	23.3
18.01 น.-20.00 น.	17	28.3
20.01 น.-22.00 น.	17	28.3
22.01 น.-24.00 น.	6	10.0
รวม	60	100.0

เวลาสิ้นสุดการทำงานปกติโดยเฉลี่ย 19.49 นาฬิกา เวลาสิ้นสุดการทำงานเร็วสุด 14.00 นาฬิกา

เวลาสิ้นสุดการทำงานช้าสุด 23.00 นาฬิกา

จากตารางที่ 4.16 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเวลาดำเนินการปฏิบัติงาน ดังนี้เวลา 18.01-20.00 นาฬิกา และ 20.01-22.00 นาฬิกา ร้อยละ 28.3 รองลงมาดำเนินการปฏิบัติงาน เวลา 16.01-18.00 นาฬิกา ร้อยละ 23.3 ดำเนินการปฏิบัติงานเร็วสุดเวลา 14.00 นาฬิกา และ ดำเนินการปฏิบัติงานช้าสุดเวลา 23.00 นาฬิกา ดำเนินการปฏิบัติงานโดยเฉลี่ย คือ 23.00 นาฬิกา

ตารางที่ 4.17
เวลาพักการทำงานปกติ

เวลาพักการทำงานปกติ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง	0	0.0
1-3 ชั่วโมง	59	98.3
4 -6 ชั่วโมง	0	0.0
7-9 ชั่วโมง	1	1.7
รวม	60	100.0

เวลาพักการทำงานปกติโดยเฉลี่ย 2.5 ชั่วโมง เวลาพักสูงสุด 8 ชั่วโมง และต่ำสุด 1 ชั่วโมง

จากตารางที่ 4.17 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเวลาพักการทำงานปกติ 1-3 ชั่วโมง ร้อยละ 98.3 และมีเวลาพักการทำงานปกติ 7-9 ชั่วโมง เวลาพักการทำงานปกติต่ำสุด 1 ชั่วโมง และเวลาพักการทำงานปกติสูงสุด 8 ชั่วโมง เวลาพักการทำงานปกติ 2.5 ชั่วโมง

ตารางที่ 4.18
ชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วัน

ชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วัน	จำนวน	ร้อยละ
3 ชั่วโมง	3	5.0
4 ชั่วโมง	6	10.0
5 ชั่วโมง	17	28.3
6 ชั่วโมง	6	10.0

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

ชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วัน	จำนวน	ร้อยละ
7 ชั่วโมง	7	11.7
8 ชั่วโมง	13	21.7
มากกว่า 8 ชั่วโมง	8	13.3
รวม	60	100.0

ชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วัน เฉลี่ย 6.55 ชั่วโมง ชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วันต่ำสุด 3 ชั่วโมง ชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วันสูงสุด 13 ชั่วโมง

จากตารางที่ 4.18 กลุ่มตัวอย่างชั่วโมง ร้อยละ 28.3 มีชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วัน 5 ชั่วโมง รองลงมาร้อยละ 21.7 มีชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วัน 8 ชั่วโมง มีชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วัน ต่ำสุด 3 ชั่วโมง และมีชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วันสูงสุด 13 ชั่วโมง ชั่วโมงการทำงานโดยเฉลี่ย/วัน เฉลี่ย 6.55 ชั่วโมง

ตารางที่ 4.19

วันหยุด

วันหยุด	จำนวน	ร้อยละ
มีวันหยุดไม่แน่นอนตามความพอใจของผู้รับงาน	40	66.7
ไม่มีวันหยุด	16	26.7
หยุดทุกวัน เสาร์-อาทิตย์	2	3.3
หยุดในวันธรรมดา (ตามที่ผู้รับงานกำหนด)	2	3.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.19 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 66.7 มีวันหยุดไม่แน่นอนตามความพอใจของผู้รับงานฯ รองลงมา ร้อยละ 26.7 ไม่มีวันหยุด ผู้ที่หยุดทุกวัน เสาร์-อาทิตย์และหยุดในวันธรรมดา (ตามที่ผู้รับงานกำหนด) มีเพียง 4 คนเท่านั้น

ตารางที่ 4.20
การได้รับสวัสดิการจากหน่วยงาน

การได้รับสวัสดิการ	จำนวน	ร้อยละ
ได้	3	5.0
ไม่ได้	57	95.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.20 กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการจากหน่วยงาน ร้อยละ 95.0 มีเพียง ร้อยละ 5.0 ที่ได้รับสวัสดิการ ได้แก่ อาหารและที่พักอาศัยที่ตัวแทนเป็นผู้จัดให้

ตารางที่ 4.21
สถานที่ทำงาน

สถานที่ทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้านของตนเอง	54	90.0
ที่รวมกลุ่มอาชีพซ่อมแหวน	6	10.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.21 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำงานที่บ้านของตนเอง ร้อยละ 90.0 มีเพียง ร้อยละ 10.0 ที่ทำที่รวมกลุ่มอาชีพซ่อมแหวน

ตารางที่ 4.22
การได้งานของกลุ่มตัวอย่าง

การได้งาน	จำนวน	ร้อยละ
ได้รับจากตัวแทนโดยตรงหรือตัวแทนนำมาแจกจ่ายให้ที่บ้าน	58	96.7
ไปรับงานจากตัวแทนโดยตรง ตามความสามารถของตนเอง	2	3.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.22 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 96.7 ได้งานจากตัวแทนโดยตรงหรือตัวแทนนำมาแจกจ่ายให้ที่บ้าน มีเพียง ร้อยละ 3.3 ที่ได้งานจากการไปรับงานจากตัวแทนโดยตรงตามความสามารถของตนเอง

ตารางที่ 4.23

วิธีการจ้างซ่อมแหวนระหว่างตัวแทนและกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการจ้างซ่อมแหวน	จำนวน	ร้อยละ
ตัวแทนเป็นผู้นำงานและอุปกรณ์การทำงานทั้งหมดมาส่งมอบให้ผู้รับงานฯ ต้องทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ภายในเวลาที่ตัวแทนกำหนด	33	55.6
ผู้รับงานฯ ต้องทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ภายในเวลาที่ตัวแทนกำหนด	18	30.0
การว่าจ้างไม่มีสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการตกลงด้วยวาจา	9	14.4
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.23 การจ้างซ่อมแหวนระหว่างตัวแทนและกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 55.6 ตัวแทนเป็นผู้นำงานและอุปกรณ์การทำงานทั้งหมดมาส่งมอบให้ผู้รับงานฯ ต้องทำงานให้เสร็จสมบูรณ์ภายในเวลาที่ตัวแทนกำหนด ร้อยละ 30.0 และการว่าจ้างไม่มีสัญญาเป็นลายลักษณ์อักษร เป็นการตกลงด้วยวาจา ร้อยละ 14.4

ตารางที่ 4.24

ค่าจ้างที่ได้รับในปัจจุบัน (ครั้ง/เดือน)

ค่าจ้างที่ได้รับในปัจจุบัน (ครั้ง/เดือน)	จำนวน	ร้อยละ
1	0	0.0
2	60	100.0
รวม	60	100.0

*ทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน

จากตารางที่ 4.24 ปัจจุบันกลุ่มตัวอย่างทุกคนได้รับค่าจ้าง 2 ครั้งต่อ โดยได้รับทุกวันที่ 1 และ วันที่ 15 ของเดือน

ตารางที่ 4.25
ปริมาณที่ผลิตงานได้โดยเฉลี่ย/สัปดาห์

ปริมาณที่ผลิตงานได้โดยเฉลี่ย (ชิ้น)/สัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4 ชิ้น	0	0.0
4-10 ชิ้น	19	31.7
11-15 ชิ้น	14	23.3
16-20 ชิ้น	15	25.0
มากกว่า 20 ชิ้น	12	20.0
รวม	60	100.0

ปริมาณที่ผลิตงานได้โดยเฉลี่ย/สัปดาห์ เฉลี่ย 15.67 ชิ้น ปริมาณน้อยสุด 4 ชิ้น

ปริมาณมากที่สุด 35 ชิ้น

จากตารางที่ 4.25 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 31.7 มีปริมาณที่ผลิตงานได้โดยเฉลี่ย/สัปดาห์ 4-10 ชิ้น รองลงมาร้อยละ 25.0 มีปริมาณที่ผลิตงานได้โดยเฉลี่ย/สัปดาห์ 16-20 ชิ้น ปริมาณที่ผลิตงานได้โดยเฉลี่ย/สัปดาห์น้อยสุด 4 ชิ้น และปริมาณที่ผลิตงานได้โดยเฉลี่ย/สัปดาห์มากที่สุด 35 ชิ้น ปริมาณที่ผลิตงานได้โดยเฉลี่ย/สัปดาห์ 15.67 ชิ้น

ตารางที่ 4.26
ค่าจ้างโดยเฉลี่ย/ต่อชิ้น

ค่าจ้าง (บาท)/ต่อชิ้น	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 15 บาท	0	0.0
15-20 บาท	43	71.7
21-30 บาท	3	5.0
มากกว่า 30 บาท	14	23.3
รวม	60	100.0

ค่าจ้างโดยเฉลี่ย/ต่อชิ้นเฉลี่ย 25.45 บาท ค่าจ้างโดยเฉลี่ย/ต่อชิ้นต่ำสุด 15 บาทและ

ค่าจ้างโดยเฉลี่ย/ต่อชิ้น สูงสุด 70 บาท

จากตารางที่ 4.26 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 71.7 ได้รับค่าจ้างโดยเฉลี่ย/ต่อชิ้น 15-20 บาท รองลงมาได้รับค่าจ้างโดยเฉลี่ย/ต่อชิ้นมากกว่า 30 บาท โดยได้รับค่าจ้างโดยเฉลี่ย/ต่อชิ้นน้อยสุด 15 บาท และได้รับค่าจ้างโดยเฉลี่ย/ต่อชิ้นมากที่สุด 70 บาท ค่าจ้างโดยเฉลี่ย/ต่อชิ้น เฉลี่ย 25.45 บาท

ตารางที่ 4.27

ปริมาณที่เคยผลิตงานได้มากที่สุด/สัปดาห์

ปริมาณที่เคยผลิตได้มากที่สุด (ชิ้น)/สัปดาห์	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 4 ชิ้น	0	0.0
4-10 ชิ้น	13	21.7
11-15 ชิ้น	5	8.3
16-20 ชิ้น	17	28.3
มากกว่า 20 ชิ้น	25	41.7
รวม	60	100.0

ปริมาณที่เคยผลิตงานได้มากที่สุดต่ำสุด 4 ชิ้นต่อสัปดาห์ ปริมาณที่เคยผลิตงานได้มากที่สุดสูงสุด 40 ชิ้นต่อสัปดาห์ ปริมาณที่เคยผลิตงานได้มากที่สุดโดยเฉลี่ย 20.83 ชิ้นต่อสัปดาห์

จากตารางที่ 4.27 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 41.7 เคยผลิตงานได้มากที่สุดมากกว่า 20 ชิ้นต่อสัปดาห์ รองลงมา ร้อยละ 28.3 เคยผลิตงานได้มากที่สุด 16-20 ชิ้นต่อสัปดาห์ ปริมาณที่เคยผลิตงานได้มากที่สุดต่ำสุด 4 ชิ้นต่อสัปดาห์ และสูงสุด 40 ชิ้นต่อสัปดาห์ ปริมาณที่เคยผลิตงานได้มากที่สุดโดยเฉลี่ย 20.83 ชิ้นต่อสัปดาห์

ตารางที่ 4.28

ความพอใจปริมาณการผลิตในปัจจุบัน

ความพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจ	41	67.8
ไม่พอใจ	19	32.2
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.28 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 67.8 มีความพอใจปริมาณการผลิตในปัจจุบัน และร้อยละ 32.2 ไม่พอใจปริมาณการผลิตในปัจจุบัน

ตารางที่ 4.29

ความพยายามของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำให้ตนเองมีรายได้

ความพยายาม	จำนวน	ร้อยละ
เพิ่มชั่วโมงการทำงานให้มากขึ้น	43	71.7
เพิ่มการรับงานให้มากขึ้น	8	13.3
ระดมกำลังคนในครอบครัวให้มากขึ้น	3	5.0
อื่น ๆ เช่น การเลือกรับงานที่มีค่าจ้างสูงมากขึ้น	6	10.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.29 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 71.7 พยายามที่จะทำให้ตนเองมีรายได้โดยการเพิ่มชั่วโมงการทำงานให้มากขึ้น รองลงมาร้อยละ 13.3 ใช้วิธีการรับงานให้เพิ่มมากขึ้น และร้อยละ 5.0 ระดมกำลังคนในครอบครัวให้มากขึ้น

ตารางที่ 4.30

ความพยายามของกลุ่มตัวอย่างที่จะทำให้

เกิดความมั่นคงในการทำงาน

ความพยายาม	จำนวน	ร้อยละ
สร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มที่ตนสังกัด	55	91.7
หาตัวแทนที่มีอำนาจในการเจรจาต่อรองกับโรงงาน	3	5.0
รวมกลุ่มกันเพื่อสร้างอำนาจในการเจรจาต่อรองกับผู้แทน	2	3.3
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.30 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 91.7 มีความพยายามที่จะทำให้เกิดความมั่นคงในการทำงาน โดยพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มที่ตนสังกัด รองลงมา

ร้อยละ 5.0 พยายามหาตัวแทนที่มีอำนาจในการเจรจาต่อรองกับโรงงาน และรวมกลุ่มกันเพื่อสร้างอำนาจในการเจรจาต่อรองกับผู้แทน ร้อยละ 3.3

ตารางที่ 4.31
การสร้างโอกาสในการทำงาน

การสร้างโอกาส	จำนวน	ร้อยละ
ฝึกฝนทักษะการทำงานของตนให้เกิดความเคยชินเพื่อให้ทำงานได้เร็ว	50	83.3
พบปะกลุ่มคนที่รับจ้างทำงานลักษณะเดียวกันหรือตัวแทนเพื่อหางาน	6	10.0
เข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะวิชาชีพ	1	1.7
อื่น ๆ เช่น การเข้ารับการฝึกงานกับโรงงานโดยตรง	3	5.0
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.31 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 83.3 สร้างโอกาสในการทำงาน โดยการฝึกฝนทักษะการทำงานของตนให้เกิดความเคยชินเพื่อให้ทำงานได้เร็ว รองลงมาใช้วิธีพบปะกลุ่มคนที่รับจ้างทำงานลักษณะเดียวกันหรือตัวแทนเพื่อหางาน และร้อยละ 1.7 เข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มทักษะวิชาชีพ

ตารางที่ 4.32
ความพยายามหาทางเลือกในการประกอบอาชีพ

ความพยายาม	จำนวน	ร้อยละ
การสร้างอาชีพให้ตนเอง	43	71.7
หาแหล่งงานใหม่ ๆ	16	26.7
หาตัวแทนใหม่ ๆ มาเพิ่มเติมจากตัวแทนเดิมที่รับจ้างประจำอยู่	1	1.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.32 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 71.7 พยายามหาทางเลือกในการประกอบอาชีพจากวิธีการสร้างอาชีพให้ตนเอง รองลงมา ร้อยละ 26.7 ใช้วิธีหาแหล่งงานใหม่ ๆ และ ร้อยละ 1.7 หาตัวแทนใหม่มาเพิ่มเติมจากตัวแทนเดิมที่รับจ้างประจำอยู่

ตารางที่ 4.33
การทำอาชีพเสริม

อาชีพเสริม	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มี	50	83.3
มี	10	16.7
รวม	60	100.0

จากตารางที่ 4.33 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 83.3 ไม่มีการทำอาชีพเสริม ส่วนผู้ที่มีอาชีพเสริม มีร้อยละ 16.7

ตารางที่ 4.34
ความพอใจปริมาณการผลิตจากการประกอบอาชีพเสริม

ความพอใจ	จำนวน	ร้อยละ
พอใจ	8	80.0
ไม่พอใจ	2	20.0
รวม	10	100.0

จากตารางที่ 4.34 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 80.0 มีความพอใจปริมาณการผลิตจากการประกอบอาชีพเสริม แต่มีร้อยละ 20.0 ที่ไม่พอใจ

ส่วนที่ 3 ผลกระทบจากการปรับตัว

ตารางที่ 4.35

ผลกระทบจากการปรับตัวด้านสุขภาพ

หน่วย : ร้อยละ (จำนวนคน)

ด้านสุขภาพ	ระดับผลกระทบ			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลกระทบ
	มาก ร้อยละ	ปานกลาง ร้อยละ	น้อย ร้อยละ			
มีเวลาในการดูแลและฟื้นฟูสุขภาพน้อยลง	6.7 (4)	53.3 (32)	40.0 (24)	1.67	.60	น้อย
มีความเครียดมากขึ้น	1.7 (1)	31.7 (19)	66.7 (40)	1.35	.52	น้อย
มีสุขภาพแย่ลง	- -	23.3 (14)	76.7 (46)	1.23	.43	น้อย
ต้องเข้ารับการรักษาพยาบาลบ่อยครั้ง	- -	18.3 (11)	81.7 (49)	1.18	.39	น้อย
เสี่ยงกับการเกิดโรคจากการประกอบอาชีพมากขึ้น	- -	16.7 (10)	83.3 (50)	1.17	.38	น้อย
ผลกระทบรวมด้านสุขภาพ				1.32	.28	น้อย

จากตารางที่ 4.35 ผลกระทบจากการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างในด้านสุขภาพ โดยภาพรวมผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการเหวน ได้รับผลกระทบในระดับน้อย ค่า $\bar{X} = 1.32$ เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากการปรับตัวเกี่ยวกับเวลาในการดูแลและฟื้นฟูสุขภาพน้อยลงในระดับน้อย แต่เป็นค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 1.67$) รองลงมา คือ มีความเครียดมากขึ้น ($\bar{X} = 1.35$) และที่ได้รับผลกระทบซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความเสี่ยงกับการเกิดโรคจากการประกอบอาชีพมากขึ้น ($\bar{X} = 1.17$)

ตารางที่ 4.36

ผลกระทบจากการปรับตัวด้านรายได้

หน่วย : ร้อยละ (จำนวนคน)

ด้านรายได้	ระดับผลกระทบ			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลกระทบ
	มาก ร้อยละ	ปานกลาง ร้อยละ	น้อย ร้อยละ			
มีรายได้เพื่อให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีมากขึ้น เช่น ซื้อเครื่องอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน	1.7 (1)	88.3 (53)	10.0 (6)	1.92	.33	ปานกลาง
สามารถลดหนี้สินได้มากขึ้น	11.7 (7)	68.3 (41)	20.0 (12)	1.92	.56	ปานกลาง
มีทุนการศึกษาแก่บุตรหลานมากขึ้น	3.3 (2)	75.0 (45)	21.7 (13)	1.82	.47	ปานกลาง
ไม่มีเงินเก็บสะสม	1.7 (1)	65.0 (39)	33.3 (20)	1.68	.50	ปานกลาง
มีเงินทุนให้กู้ยืมแก่ญาติ พี่น้อง และเพื่อนบ้านมากขึ้น	3.3 (2)	40.0 (24)	56.7 (34)	1.47	.57	น้อย
ผลกระทบรวมด้านรายได้				1.76	.28	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.36 ผลกระทบจากการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างในด้านรายได้ โดยภาพรวมผู้รับงานไปทำที่บ้านแหวน ได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง ค่า $\bar{X} = 1.76$ เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากการปรับตัวเกี่ยวกับการมีรายได้เพื่อให้ครอบครัวมีความเป็นอยู่ที่ดีมากขึ้น เช่น ซื้อเครื่องอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวันในระดับปานกลาง แต่เป็นค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 1.92$) รองลงมา คือ มีทุนการศึกษาแก่บุตรหลานมากขึ้น ($\bar{X} = 1.82$) และที่ได้รับผลกระทบซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ มีเงินทุนให้กู้ยืมแก่ญาติ พี่น้อง และเพื่อนบ้านมากขึ้น ($\bar{X} = 1.47$)

ตารางที่ 4.37

ผลกระทบจากการปรับตัวด้านครอบครัว

หน่วย : ร้อยละ (จำนวนคน)

ด้านครอบครัว	ระดับผลกระทบ			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลกระทบ
	มาก ร้อยละ	ปานกลาง ร้อยละ	น้อย ร้อยละ			
การแบ่งเบาภาระจากคู่สมรสมีมากขึ้น	13.3 (8)	70.0 (42)	16.7 (10)	1.97	.55	ปานกลาง
การดูแลครอบครัวมีมากขึ้น	10.0 (6)	75.0 (45)	15.0 (9)	1.95	.50	ปานกลาง
ความสัมพันธ์กับญาติ พี่น้อง มีความใกล้ชิดขึ้น	10.0 (6)	71.7 (43)	18.3 (11)	1.92	.53	ปานกลาง
ความสัมพันธ์ในครอบครัว แย่ลง	10.0 (6)	53.3 (32)	36.7 (22)	1.73	.63	ปานกลาง
ผลกระทบรวมด้านครอบครัว				1.89	.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.37 ผลกระทบจากการปรับตัวด้านครอบครัวโดยภาพรวมผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการเหวน ได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง $\bar{X} = 1.89$ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากการปรับตัวเกี่ยวกับการแบ่งเบาภาระจากคู่สมรสมีมากขึ้นในระดับปานกลาง แต่เป็นค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 1.97$) รองลงมาคือ การดูแลครอบครัวมีมากขึ้น ($\bar{X} = 1.95$) และที่ได้รับผลกระทบซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ความสัมพันธ์ในครอบครัว แย่ลง ($\bar{X} = 1.73$)

ตารางที่ 4.38

ผลกระทบจากการปรับตัวด้านชุมชน

หน่วย : ร้อยละ (จำนวนคน)

ด้านชุมชน	ระดับผลกระทบ			ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ผลกระทบ
	มาก ร้อยละ	ปานกลาง ร้อยละ	น้อย ร้อยละ			
การได้มีส่วนร่วมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันจักรี วันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ เป็นต้น	13.3 (8)	71.7 (43)	15.0 (9)	1.98	.54	ปานกลาง
มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดมากขึ้น เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ เทศกาลเข้าพรรษา เป็นต้น	10.0 (6)	61.7 (37)	28.3 (17)	1.82	.60	ปานกลาง
การบำเพ็ญประโยชน์ให้ชุมชนลดลง	8.3 (5)	46.7 (28)	45.0 (27)	1.63	.64	น้อย
การพบปะสังสรรค์กับเพื่อนบ้านมีมากขึ้น	6.7 (4)	46.7 (28)	46.7 (28)	1.60	.62	น้อย
ผลกระทบรวมด้านชุมชน				1.76	.43	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.38 ผลกระทบจากการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างในด้านชุมชน โดยภาพรวมผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน ได้รับผลกระทบในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.76$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับผลกระทบจากการปรับตัวเกี่ยวกับการได้มีส่วนร่วมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันจักรี วันแม่แห่งชาติ วันพ่อแห่งชาติ ในระดับปานกลางแต่เป็นค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 1.98$) รองลงมาคือ มีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดมากขึ้น เช่น เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ เทศกาลเข้าพรรษา เป็นต้น ($\bar{X} = 1.82$) และที่ได้รับผลกระทบซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การพบปะสังสรรค์กับเพื่อนบ้านมีมากขึ้น ($\bar{X} = 1.60$)

ตารางที่ 4.39
สรุปผลกระทบจากการปรับตัวในภาพรวมทุกด้าน

ผลกระทบ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ผลกระทบ
ด้านครอบครัว	1.89	0.36	ปานกลาง
ด้านรายได้	1.76	0.28	ปานกลาง
ด้านชุมชน	1.76	0.43	ปานกลาง
ด้านสุขภาพ	1.32	0.28	น้อย
ผลกระทบโดยรวมจากการปรับตัว	1.67	0.18	น้อย

จากตารางที่ 4.39 ผลกระทบจากการปรับตัวด้านต่าง ๆ ในภาพรวม พบว่า ผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน ได้รับผลกระทบในภาพรวมในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.67$) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละของผลกระทบแต่ละด้านพบว่า ผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน ได้รับผลกระทบจากการปรับตัวด้านครอบครัวในระดับปานกลางแต่เป็นค่าเฉลี่ยที่มีค่าสูงสุดในกลุ่ม ($\bar{X} = 1.89$) รองลงมาคือ ผลกระทบจากการปรับตัวในภาพรวมด้านรายได้ ($\bar{X} = 1.76$) และที่ได้รับผลกระทบซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ($\bar{X} = 1.32$) คือผลกระทบจากการปรับตัวด้านสุขภาพ

ส่วนที่ 4 การเปรียบเทียบปัจจัยด้านบุคคลกับการปรับตัวด้านอาชีพและ
ผลกระทบจากการปรับตัวด้านต่าง ๆ และเปรียบเทียบการปรับตัว
ด้านอาชีพกับผลกระทบจากการปรับตัวด้านต่าง ๆ

ตารางที่ 4.40
เปรียบเทียบปัจจัยด้านบุคคลกับการปรับตัวด้านอาชีพ

ปัจจัยด้านบุคคล		การปรับตัวด้านอาชีพ	
		อาชีพเดิม	อาชีพเสริม
		ร้อยละ (คน)	ร้อยละ (คน)
เพศ	ชาย	87.5 (7)	12.5 (1)
	หญิง	82.7 (43)	17.3 (9)
ผลต่าง		4.8	4.8
อายุ	ตั้งแต่ 43 ปี ลงมา	77.1 (31)	22.9 (9)
	43 ปี ขึ้นไป	95.0 (19)	5.0 (1)
ผลต่าง		17.9*	17.9*
รายได้	ไม่เกิน 2,000 บาทต่อเดือน	86.7 (39)	13.3 (6)
	มากกว่า 2,000 บาทต่อเดือน	73.3 (11)	26.7 (4)
ผลต่าง		13.4*	13.4*

ตารางที่ 4.40 (ต่อ)

ปัจจัยด้านบุคคล		การปรับตัวด้านอาชีพ	
		อาชีพเดิม	อาชีพเสริม
		ร้อยละ (คน)	ร้อยละ (คน)
การศึกษา	ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	85.5 (47)	14.5 (8)
	ตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนต้นขึ้นไป	60.0 (3)	40.0 (2)
ผลต่าง		25.5*	25.5*
กลุ่มใน ปัจจุบัน	ผู้รับจ้างซ่อมเหวอนเพียงอย่างเดียว	76.0 (19)	24.0 (6)
	ผู้รับจ้างซ่อมเหวอนควบคู่ไปกับการรับจ้าง ผลิตสินค้าอย่างอื่น	87.5 (31)	12.5 (4)
ผลต่าง		11.5*	11.5

จากตารางที่ 4.40 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของร้อยละที่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พบว่า ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา การสังกัดกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านอาชีพ ได้แก่ อาชีพเดิม และอาชีพเสริม มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 โดยปัจจัยด้านอายุ รายได้ การศึกษา และการสังกัดกลุ่มส่งผลกระทบต่อ การปรับตัวด้านอาชีพ

ตารางที่ 4.41
เปรียบเทียบปัจจัยด้านบุคคลกับผลกระทบจากการ
ปรับตัวด้านต่าง ๆ

ปัจจัยด้านบุคคล	ผลกระทบจากการปรับตัว			
	ด้านสุขภาพ ค่าเฉลี่ย	ด้านรายได้ ค่าเฉลี่ย	ด้านครอบครัว ค่าเฉลี่ย	ด้านชุมชน ค่าเฉลี่ย
เพศ ชาย	1.20	1.78	1.88	1.59
หญิง	1.34	1.76	1.89	1.78
ผลต่าง	.14	.02	.01	.19*
อายุ 25-35 ปี	1.32	1.80	1.84	1.91
36-45 ปี	1.26	1.68	1.88	1.71
ตั้งแต่ 46 ปีขึ้นไป	1.39	1.82	1.95	1.70
ผลต่าง	.13	.14	.11	.21*
รายได้ ไม่เกิน 2,000 บาท	1.30	1.75	1.82	1.72
มากกว่า 2,000 บาท	1.37	1.80	2.10	1.87
ผลต่าง	.07	.05	.28*	.15
การศึกษา ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	1.33	1.76	1.88	1.74
ตั้งแต่มัธยมศึกษา	1.24	1.80	2.05	1.95
ตอนต้นขึ้นไป				
ผลต่าง	.09	.04	.17*	.21*
การสังกัด ผู้รับจ้างซ่อมแหวน	1.35	1.74	2.05	1.85
กลุ่ม เพียงอย่างเดียวผู้รับจ้าง				
ซ่อมแหวนควบคู่ไปกับการรับจ้างผลิตสินค้า	1.22	1.76	1.70	1.64
อย่างอื่น				
ผู้รับจ้างซ่อมแหวน	1.40	1.79	1.88	1.77
นอกเหนือจากการทำงานปกติ				
ผลต่าง	.18*	.05	.35*	.21*

* $P < 0.15$

จากตารางที่ 4.41 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่ได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.15 แสดงว่า ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ การศึกษา และการสังกัดกลุ่ม มีความสัมพันธ์กับผลกระทบจากการปรับตัวมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.15 โดยปัจจัยด้านเพศและอายุได้ส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านชุมชน ปัจจัยด้านรายได้ส่งผลกระทบต่อ การปรับตัวด้านครอบครัว ส่วนปัจจัยด้านการศึกษาส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านครอบครัวและด้านชุมชน และปัจจัยด้านการสังกัดกลุ่มส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านสุขภาพ ครอบครัวและชุมชน

ตารางที่ 4.42

เปรียบเทียบการปรับตัวด้านอาชีพกับผลกระทบจากการปรับตัวด้านต่าง ๆ

การปรับตัวด้านอาชีพ	ผลกระทบจากการปรับตัว			
	ด้านสุขภาพ	ด้านรายได้	ด้านครอบครัว	ด้านชุมชน
อาชีพเดิม	1.32	1.76	1.82	1.68
อาชีพเสริม	1.30	1.78	2.28	2.17
ผลต่างเฉลี่ย	0.02	0.02	0.46*	0.49*
ร้อยละของความแตกต่าง	1.3	1.3	30.7	32.6
ผลต่าง	ไม่แตกต่าง	ไม่แตกต่าง	แตกต่าง	แตกต่าง

*P<0.15

จากตารางที่ 4.42 ผลการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านอาชีพกับผลกระทบจากการปรับตัวด้านต่าง ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง พบว่าผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยที่ได้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.15 แสดงว่า การปรับตัวด้านอาชีพ ได้แก่ อาชีพเดิมและอาชีพเสริม มีความสัมพันธ์กับผลกระทบจากการปรับตัวด้านต่าง ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.15 โดยการปรับตัวด้านอาชีพส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านครอบครัวและด้านชุมชน

ความคิดเห็นอื่น ๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

1. ควรมีการเพิ่มค่าจ้างต่อชิ้นงานให้มีความสอดคล้องกับภาวะทางเศรษฐกิจ (44 คน)
2. ควรกำหนดวันรับส่งงานที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้รับงานบริหารเวลาการทำงานได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ลดปัญหาการทำงานไม่ตรงเวลา (12 คน)
3. ควรมีรางวัลพิเศษสำหรับผู้ทำงานได้มากที่สุดในแต่ละเดือนเพื่อให้ผู้รับงานมีกำลังใจในการทำงาน (4 คน)

ความต้องการความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ

1. ต้องการได้รับการจ้างงานจากโรงงานโดยตรง เพราะได้ค่าจ้างต่อชิ้นที่สูงกว่าการรับผ่านตัวแทน (29 คน)
2. ต้องการให้ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ความช่วยเหลือด้านข้อมูลของอาชีพมากขึ้น โดยเฉพาะอาชีพรับงานไปทำที่บ้าน (18 คน)
3. ต้องการให้ตัวแทนจัดการอบรมเพื่อฝึกทักษะอาชีพด้านแหวน (13 คน)

ความคิดเห็นต่อสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัว

1. ภาระที่ต้องเลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว (25 คน)
2. ค่าใช้จ่ายและราคาสินค้าที่ปรับตัวสูงขึ้น (18 คน)
3. การดูแลบ้านและงานประจำที่ทำอยู่ (17 คน)

ส่วนที่ 5 การอภิปรายผลการศึกษา

จากผลการศึกษา เรื่อง “ผลกระทบจากการปรับตัวด้านอาชีพของผู้รับงานไปทำที่บ้าน กิจการแหวน” โดยศึกษาจากผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวนจากตัวแทนผู้รับงานไปทำที่บ้าน ในอำเภอบางปลาม้า จำนวน 60 คน ซึ่งแยกเป็นกลุ่มย่อย ๆ ได้ 3 กลุ่ม คือ ผู้รับจ้างซ่อมแหวน เพียงอย่างเดียว ไม่ได้รับจ้างผลิตสินค้าอย่างอื่น กลุ่มผู้รับจ้างซ่อมแหวนควบคู่ไปกับการรับจ้างผลิตสินค้าอย่างอื่น กลุ่มผู้รับจ้างซ่อมแหวนนอกเหนือจากการทำงานปกติ เช่น ทำนา ทำสวน ผลการศึกษาสามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ลักษณะการทำงานของผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน

ผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวนส่วนใหญ่ทำงานทุกวัน และมีวันหยุดไม่แน่นอน จะเริ่มทำงานเวลาประมาณ 10.00 ถึง 20.00 นาฬิกา มีเวลาพักการทำงานประมาณ 2 ชั่วโมงครึ่งต่อวัน เฉลี่ยแล้วมีเวลาการทำงาน 7 ชั่วโมงต่อวัน ส่วนใหญ่ไม่ได้รับสวัสดิการจากการจ้างงาน มีเพียงร้อยละ 5.0 เท่านั้น ที่ได้รับสวัสดิการอย่างไม่เป็นทางการ เช่น อาหารและที่พักอาศัยจากตัวแทน สถานที่ทำงานส่วนใหญ่ คือ ที่บ้านของตนเอง มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่มีที่รวมกลุ่มอาชีพซ่อมแหวน ผู้รับงานส่วนใหญ่จะรับงานโดยการได้รับจากตัวแทนโดยตรงหรือตัวแทนนำมาแจกจ่ายให้ที่บ้าน ในการจ้างงานจะมีเพียงชิ้นงานและอุปกรณ์การทำงานเท่านั้น ปัจจุบันผู้รับงานจะได้รับค่าจ้างเดือนละ 2 ครั้งหรือทุก 15 วัน อัตราค่าจ้างส่วนใหญ่ขึ้นอยู่กับประเภทของชิ้นงาน โดยเฉลี่ยขึ้นละ 26 บาท สามารถผลิตได้เฉลี่ย 16 ชิ้นต่อสัปดาห์ และเคยผลิตได้มากที่สุดเฉลี่ย 21 ชิ้นต่อสัปดาห์ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของผกา มาศ บุญธรรม (2540) ที่ค้นพบว่า

1. ระบบการจ้างงานของแรงงานสตรีที่รับงานแหวนไปทำที่บ้านของบ้านโนนคู่ ต.สารภี อ.เมือง จ.ขอนแก่น มี 2 ระบบ คือ (1) สถานประกอบการนำงานไปส่งที่บ้านโดยตรง และรับกลับเมื่อทำเสร็จ (2) ระบบตัวแทนนำงานจากสถานประกอบการไปส่งให้ที่บ้าน และรับกลับเมื่อทำงานเสร็จ เป็นการจ้างงานนอกระบบ ไม่อยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายแรงงาน และไม่ได้รับสวัสดิการแรงงานใด ๆ จากผู้ว่าจ้าง

2. สภาพการจ้างงานแรงงานสตรีที่รับงานไปทำที่บ้าน การตกลงว่าจ้างระหว่างผู้ว่าจ้างกับผู้รับจ้างเป็นการตกลงด้วยวาจา ไม่มีลายลักษณ์อักษร ผู้รับจ้างจะต้องมีเอกสารสำเนาทะเบียนบ้าน มีอุปกรณ์เครื่องมือ และจะต้องทำงานให้ได้ตามมาตรฐานที่โรงงานหรือผู้ว่าจ้างกำหนด การจ่ายค่าจ้างกำหนดจ่าย 2 ครั้งต่อเดือน อัตราค่าจ้างขึ้นอยู่กับประเภทของชิ้นงาน มีการทำงานทุกเดือน วันหยุดประจำสัปดาห์ไม่แน่นอน และไม่มีสวัสดิการใด ๆ จากผู้ว่าจ้าง

2. การปรับตัวด้านอาชีพ

ในด้านการปรับตัวด้านอาชีพของผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ร้อยละ 71.7 มีความพยายามที่จะทำให้ตนเองมีรายได้เพิ่มขึ้นโดยเพิ่มชั่วโมงการทำงานให้มากขึ้น ส่วนผู้ที่พยายามที่จะทำให้เกิดความมั่นคงในการทำงานร้อยละ 91.7 ใช้วิธีการพยายามสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มที่ตนสังกัด อย่างไรก็ตามร้อยละ 83.3 มีการสร้าง

โอกาสในการทำงานโดยใช้วิธีฝึกฝนทักษะการทำงานของตนเองให้เกิดความเคยชินเพื่อให้ทำงานได้เร็ว นอกจากนี้ร้อยละ 71.7 พยายามหาทางเลือกในการประกอบอาชีพส่วนใหญ่ด้วยการสร้างอาชีพให้ตนเอง มีเพียงร้อยละ 16.7 ที่ทำอาชีพเสริม เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะกลุ่มตัวอย่าง สามารถจัดเวลาการทำงานได้อย่าง ไม่จำกัดเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดการทำงาน ประกอบกับมีความต้องการในการหารายได้เพื่อมาดูแลครอบครัวอยู่แล้ว จึงเพิ่มชั่วโมงการทำงานให้มากขึ้นและอาจจะการลดเวลาการทำกิจกรรมอื่น ๆ ลง ไม่ทำให้รายได้ลดลง ความพยายามที่จะทำให้เกิดความมั่นคงในการทำงาน การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในกลุ่มที่ตนสังกัด ซึ่งมักจะอาศัยอยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน มีความเห็นอกเห็นใจกันทำให้เกิดความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งด้านการทักษะและเทคนิคการทำงาน มีการช่วยกันทำงานหรือทำงานแทนกันถือเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้มีตัวแทนให้งานมากขึ้นอีกด้วยนำมาซึ่งการสร้างโอกาสในการทำงานเพราะเป็นการฝึกฝนทักษะในการทำงานของแต่ละคนให้มีความเคยชินและทำงานได้รวดเร็วขึ้น การที่กลุ่มตัวอย่างมีความพยายามหาทางเลือกในการประกอบอาชีพนั้นส่วนใหญ่จะมีการสร้างอาชีพให้แก่ตนเอง หรือทำอาชีพที่ตนมีความถนัด เพราะไม่ต้องลงทุนมากนัก เช่น ปลูกผัก ทำขนมไทย เป็นต้น ซึ่งจะทำงานนี้ได้ก็ต่อเมื่ออยู่ในระหว่างการรอรับงานจากตัวแทนเท่านั้นไม่ใช่การทำเป็นอาชีพเสริมอย่างจริงจังแต่ทำเพื่อให้มีรายได้ต่อเนื่องสม่ำเสมอ สอดคล้องกับแนวความคิดเกี่ยวกับการปรับตัว (Gilmer, 1975, p. 66) ที่ว่า

การปรับตัวมีความหมายได้ 2 อย่าง คือ เป็นขบวนการที่จะทำให้เกิดความสมดุลระหว่างความต้องการของบุคคลกับสิ่งแวดล้อม เช่น กินเมื่อหิว ก็เป็นขบวนการที่ทำให้เกิดความสมดุลระหว่างความต้องการทางกายและการใช้พลังงานอาหารให้เกิดประโยชน์ หรือเมื่อเกิดอากาศร้อนหรือหนาวเกินไป ก็ต้องทำให้หายร้อนหรือให้ร่างกายอบอุ่น เมื่อร้อนจะไม่ออกกำลังกาย เข้าหาที่ร่ม ใส่เสื้อบาง ๆ อยู่ในสถานที่ที่มีเครื่องปรับอากาศ ถ้าหนาวก็ใส่เสื้อหนา ๆ พฤติกรรมที่จะต้องไม่มากเกินไป ต้องเหมาะสมกับความต้องการและถ้าสภาพการณ์เปลี่ยน ก็จะมีหาวิธีใหม่เพื่อสนองความต้องการ

3. ผลกระทบจากการปรับตัวด้านอาชีพ

1. ปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านต่าง ๆ

ด้านเพศ ผลกระทบจากการปรับตัวด้านอาชีพส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านชุมชน เนื่องจากผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวนจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการทำงานแหวน แต่เพศหญิง

มีภาระในการทำงานบ้านและเลี้ยงดูบุตรหลานจึงมีโอกาที่จะร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของชุมชน น้อยกว่าเพศชายแต่เพศชายเมื่อเสร็จจากการทำงานต่าง ๆ ก็มักจะมีโอกาสได้พบปะสังสรรค์และ ร่วมกันทำกิจกรรมให้ชุมชน ได้

ด้านอายุ จากการศึกษาที่พบว่าผู้ที่มีอายุระหว่าง 25-35 ปี มีการปรับตัวด้านอาชีพ ที่ส่งผลต่อการปรับตัวด้านชุมชน เนื่องจากเป็นผู้ที่อยู่ในวัยทำงานและเป็นช่วงที่กำลังเริ่มสร้าง ครอบครัวจึงต้องทุ่มเทเวลาให้การทำงานอีกทั้งช่วงอายุดังกล่าวยังไม่ได้รับการยอมรับและนับถือ จากชุมชนเท่าที่ควร จึงไม่ได้มีโอกาสได้ร่วมทำกิจกรรมชุมชนมากนัก

ด้านรายได้ เนื่องจากในการปรับตัวด้านอาชีพมีผู้ซึ่งมีรายได้จากการทำแหวน มากกว่า 2,000 บาทได้รับผลกระทบมากกว่าผู้ที่มีรายได้จากการทำแหวนไม่เกิน 2,000 บาท เพราะกลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 2,000 บาท ประกอบอาชีพรับจ้างแหวนเพียงอย่างเดียวและเป็น กลุ่มที่ค่อนข้างมีอายุ อีกทั้งเกือบทั้งหมดเป็นผู้ที่มีครอบครัวแล้วจึงมีภาระค่าใช้จ่ายที่จะต้อง นำไปใช้จ่ายเพื่อเลี้ยงดูครอบครัว ส่วนผู้มีรายได้จากแหวนไม่เกิน 2,000 บาท เป็นกลุ่มที่มีรายได้ หลักจากการทำงานประจำและทำแหวนเป็นอาชีพเสริมเพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น

ด้านการศึกษา ส่งผลกระทบจากการปรับตัวด้านครอบครัวและด้านชุมชน โดย กลุ่มที่ได้รับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นได้รับผลกระทบมากกว่าเนื่องจากกลุ่มนี้อยู่ใน วัยทำงานและมีโอกาสในการประกอบอาชีพเสริมต่าง ๆ ได้มากและอยู่ในช่วงสร้างครอบครัวจึง ต้องทุ่มเทเพื่อการทำงานเพียงอย่างเดียวจึงขาดการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลในครอบครัวและชุมชน ส่วนผู้ที่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่าเป็นกลุ่มที่มีครอบครัวที่มั่นคงแล้วจึง ต้องแบ่งเวลาในการทำงานส่วนหนึ่งเพื่อดูแลครอบครัวและเพื่อร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับชุมชน

ด้านการสังกัดกลุ่ม การปรับตัวด้านอาชีพของผู้ที่สังกัดกลุ่มต่างกันส่งผลให้มีการ ปรับตัวด้านสุขภาพ ครอบครัวและ ชุมชนแตกต่างกันเพราะ กลุ่มผู้รับจ้างซ่อมแหวน นอกเหนือจากการทำงานปกติ ได้รับผลกระทบมากที่สุดในด้านสุขภาพ เนื่องจากต้องทำงาน ประจำซึ่งมีชั่วโมงการทำงานที่กำหนดไว้อย่างชัดเจนและใช้เวลาที่เหลือมารับจ้างซ่อมแหวน จึงมี จำนวน ชั่วโมงการทำงานต่อวันมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ ส่งผลให้มีเวลาในการดูแลสุขภาพน้อยลง แต่ กลุ่ม ผู้รับจ้างซ่อมแหวนเพียงอย่างเดียวซึ่งได้รับผลกระทบในด้านครอบครัวและชุมชน เนื่องจากมี รายได้จากการรับซ่อมแหวนเพียงอย่างเดียว หรืออาจมีอาชีพเสริมซึ่งต้องใช้เวลา และแรงงานเพื่อให้มีรายได้มากขึ้นจึงส่งผลให้ขาดการดูแลสุขภาพใส่ใจสมาชิกในครอบครัวและขาด การร่วมทำ กิจกรรมกับชุมชน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ผกามาศ บุญธรรม (2540) ที่ ศึกษาเรื่อง “สภาพการจ้างและสภาพการทำงานของแรงงานสตรีที่รับแหวนไปทำที่บ้าน ศึกษา

กรณีบ้านโนนภู ต.สารภี อ.เมือง จ.ขอนแก่น” พบว่า ผลกระทบที่เกิดจากการรับงานไปทำที่บ้าน ได้แก่ ผลกระทบต่อสุขภาพอนามัย ทำให้เกิดอาการปวดหลัง ปวดศีรษะ ปวดตา ปวดเมื่อยตามร่างกาย และมีอาการเครียด ซึ่งเมื่อเจ็บป่วยต้องซื้อยารับประทานเอง ผลกระทบทางเศรษฐกิจทำให้มี รายได้เพิ่มขึ้น มีการซื้อเครื่องอำนวยความสะดวกในครัวเรือน ผลกระทบต่อครอบครัว ได้แก่ การมีเวลาให้กับครอบครัวลดลง ผลกระทบต่อชุมชนคือ มีเวลาเข้าร่วมกิจกรรมกับชุมชนลดลง และมีการรวมกลุ่มเพื่อพบปะสังสรรค์ลดลง

2. การปรับตัวด้านอาชีพที่ส่งผลกระทบต่อการปรับตัวด้านต่าง ๆ

กลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเดิมและอาชีพเสริมได้รับผลกระทบจากการปรับตัวด้านครอบครัวและชุมชน โดยกลุ่มผู้ประกอบการอาชีพเสริมได้รับผลกระทบมากกว่า เนื่องจากใช้เวลาที่ว่างจากการทำงานประจำและการทำเหวอน มารับจ้างทำอาชีพเสริม จึงมีเวลาที่จะใช้ดูแลสมาชิกในครอบครัวและร่วมทำกิจกรรมกับชุมชนลดน้อยลงเป็นอย่างมาก สอดคล้องกับ งานวิจัยของกรวิภา ศิริสะอาด (2542, น. บทคัดย่อ) เรื่อง "ปัญหาความต้องการ และศักยภาพของผู้รับงานไปทำที่บ้านกับการมีส่วนร่วมประกันสังคมในประเทศไทย : กรณีศึกษาผู้ประกอบการตัดเย็บเสื้อผ้าเขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร" ที่พบว่า ปัญหาของผู้รับงานไปทำที่บ้านมีในด้านความผิดปกติทางสุขภาพ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นโรคตั้งแต่ 2 โรคขึ้นไป โดยมีโรคทางสายตาและปวดหลังปวดเอวร่วมด้วย นอกจากนี้เมื่อเจ็บป่วยก็ไม่คิดจะหยุดงาน แต่การรักษาพยาบาลนั้นเป็นการออกค่าใช้จ่ายเอง และส่วนใหญ่จะไม่มีหลักประกันความมั่นคง เนื่องจากไม่มีการทำประกันชีวิตไว้

ผู้รับงานไปทำที่บ้านที่ศึกษาคั้งนี้มีความต้องการในการประกันสังคม โดยรวมในระดับปานกลางค่อนข้างสูง โดยมีความต้องการมากที่สุดในเรื่อง ให้รัฐจัดกองทุนสำหรับการกู้ยืมเงินไว้ใช้กรณีฉุกเฉินและคืดดอกเบี้ยต่ำ ส่วนความต้องการเข้าร่วมเป็นสมาชิกกองทุนประกันสังคมเพื่อให้ได้รับความคุ้มครองในกรณีต่าง ๆ นั้น ปรากฏว่าผู้รับงานไปทำที่บ้านมีความต้องการในทุกกรณีคือ ว่างงาน ทูพพลภาพ ตาย ชราภาพ ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย สงเคราะห์บุตร และคลอดบุตร สำหรับความต้องการในด้านอื่นคือให้รัฐช่วยเหลือในเรื่องจำหน่ายบัตรประกันสุขภาพทั้งครอบครัวในราคาถูก สนับสนุนการศึกษาของบุตรให้เรียนฟรีและมีอาหารกลางวันจนจบ ม. 3 ให้ผู้ว่าจ้างมีส่วนร่วมในการออกเงินสมทบเพื่อเข้ากองทุนประกันสังคม จัดอบรมพัฒนาฝีมือแรงงาน จัดส่งข้อมูลแหล่งงาน จัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้ารักษาพยาบาลในชุมชนเดือนละ 1 ครั้ง ออกกฎหมายคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน และจัดทำทะเบียนสมาชิกของผู้รับงานไปทำที่บ้าน

4. ปัญหาและความต้องการที่กำลังเผชิญอยู่ขณะนี้

ด้านปัญหาที่ผู้รับงานไปทำที่บ้านกิจการแหวน กำลังเผชิญอยู่ขณะนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการให้ตัวแทนเพิ่มค่าจ้างชิ้นงานให้สูงขึ้น เพื่อนำรายได้ไปใช้จ่ายซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคที่จำเป็นภายในครอบครัวได้อย่างเพียงพอต่อความต้องการของสมาชิก และยังพบปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดวันในการรับส่งงานที่ชัดเจน ซึ่งส่งผลกระทบต่อจำนวนชิ้นงานที่ทำเสร็จทันเวลา จึงต้องการให้ตัวแทนแจ้งวันรับส่งงานที่แน่นอนทุกครั้งในวันที่นำงานมาส่ง ผู้รับงานบริหารเวลาการทำงานได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งจะทำให้ลดปัญหาการทำงานไม่สำเร็จตรงเวลา และมีความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าควรมีรางวัลพิเศษสำหรับผู้ทำงานได้มากที่สุดในแต่ละเดือนเพื่อให้ผู้รับงานมีกำลังใจในการทำงาน เช่น เงินรางวัล การเพิ่มจำนวนชิ้นงานที่มากขึ้นในครั้งต่อไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลือพงศ์ บัวเพชร (2548) ที่ศึกษาเรื่อง “รูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้รับงานไปทำที่บ้าน” ที่ค้นพบว่า

ผู้รับงานไปทำที่บ้านมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มีการรวมกลุ่มกันอย่างหลากหลาย มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อพัฒนาอาชีพเป็นระบบการจ้างงานสมัยใหม่ เช่น การทำงานบางเวลา การทำงานชั่วคราว การทำงานอิสระ โดยผู้รับจ้างรับงานไปทำที่บ้านนั้น ปัจจุบันมีการว่าจ้างกันอยู่ทั่วไปในกิจการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานในภาคบริหารหรือภาคอุตสาหกรรม ในการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้รับงานไปทำที่บ้าน จากผลการศึกษาพบว่านอกจากผู้รับงานไปทำที่บ้านจะได้รับค่าแรงถูก มีรายได้ต่ำ ขาดเงินทุนหมุนเวียน ไม่มีอำนาจต่อรอง ไม่ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ไม่ได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายแรงงานแล้ว ยังพบว่าผู้รับงานไปทำที่บ้านส่วนมากเป็นผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มีความหลากหลายของผู้รับงานไปทำที่บ้าน มีความหลากหลายในชนิดและประเภทของงาน มีความแตกต่างของบุคคล ของกลุ่มบุคคล และมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมประเพณีตามลักษณะของท้องถิ่น หรือพื้นที่ที่รับงานไปทำที่บ้าน

5. ด้านความต้องการด้านอื่น ๆ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการได้รับการจ้างงานจากโรงงานโดยตรง เพราะได้ค่าจ้างต่อชิ้นที่สูงกว่าการรับผ่านตัวแทน และสามารถเพิ่มจำนวนชิ้นงานได้ตามความต้องการ ซึ่งจะทำให้มีรายได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังต้องการให้ทั้งภาครัฐและเอกชน ให้ความช่วยเหลือข้อมูลอาชีพมากขึ้น โดยเฉพาะอาชีพรับงานไปทำที่บ้าน เนื่องจากในปัจจุบันมีอาชีพให้ทำน้อยค่าจ้างต่ำ และ

ต้องการให้ตัวแทนจัดการอบรมเพื่อฝึกทักษะอาชีพด้านแหวน เพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ทางอาชีพ และเกิดความกระตือรือร้นในการทำงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรวิภา ศิริสะอาด (2542) ที่ค้นพบว่าต้องการให้รัฐช่วยเหลือในเรื่องการจำหน่ายบัตรประกันสุขภาพทั้งครอบครัวในราคาถูกลง สนับสนุนการศึกษาของบุตรให้เรียนฟรีและมีอาหารกลางวันจนจบ ม. 3 ให้ผู้ว่าจ้างมีส่วนร่วมในการออกเงินสมทบเพื่อเข้ากองทุนประกันสังคม จัดอบรมพัฒนาฝีมือ จัดส่งข้อมูลแหล่งงาน จัดหน่วยแพทย์เคลื่อนที่เข้ารักษาพยาบาลในชุมชนเดือนละ 1 ครั้ง ออกกฎหมายคุ้มครองผู้รับงานไปทำที่บ้าน และจัดทำทะเบียนสมาชิกของผู้รับงานไปทำที่บ้าน